

จุดอับ... บนเส้นทางฟื้นฟูการบินไทย

1. เมื่อกระทรวงการคลังขายหุ้นการบินไทยออกไปแล้ว 3.17%

คลังยังคงถือหุ้นการบินไทยอยู่ประมาณ 48% (แต่มีกองทุนรวมวายุภักษ์ และ ธนาคารออมสิน เป็นผู้ถือหุ้นลดในลำดับถัดไป)

การบินไทยก็ไม่ใช้รัฐวิสาหกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แบบ ทอท. (คลังถือหุ้น 70%) หรือ ปตท. (คลังถือหุ้น 51%) อีกต่อไปแล้ว

กระทรวงคมนาคมจะไม่มีอำนาจหน้าที่ไปกำกับดูแลในฐานะรัฐวิสาหกิจภายใต้กำกับอีกต่อไป

กระทรวงการคลังยังมีบทบาทในฐานะ “ผู้ถือหุ้นใหญ่” ส่งคนไปเป็นกรรมการผู้บริหาร ฯลฯ

2. หลังจากนั้น คงจะมีการแต่งตั้งบอร์ดการบินไทยชุดใหม่ แล้วการบินไทยก็จะไปยื่นเรื่องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาล

โดยจะต้องยื่นทั้งต่อศาลไทย และศาลสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการบินไทยมีหนี้ต่างประเทศอยู่กว่าครึ่งหนึ่งของหนี้สินทั้งหมดที่จะต้องปรับโครงสร้างหนี้

3. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เปิดเผยว่า จะต้องเร่งให้มีคณะผู้จัดทำแผนฟื้นฟูเข้ามาโดยเร็วที่สุด เพราะจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพ ส่วนการจ่ายเงินเดือนพนักงานนั้น ได้มอบหมายให้บอร์ดและรักษาการที่ดี ไปหารือกับพนักงานว่า จะใช้วิธีเฉลี่ยทุกข์ เฉลี่ยสุข ขณะนี้ การบินไทยมี 6 หน่วยธุรกิจ ที่สามารถหารายได้ ต้องอยู่บนโลกความเป็นจริง หากตั้งเงื่อนไขว่าเคยได้เงินเดือนเท่านี้ แต่บริษัทไม่มีเงินจ่ายพอจะทำอย่างไร หากจ่ายได้เดือนเดียวแล้วไม่มีจ่ายอีกแล้วจะเอาหรือไม่

“ขณะนี้การบินไทยมีสภาพคล่องเหลืออยู่ประมาณ 10,000 ล้านบาท ขณะที่ มีค่าใช้จ่ายประมาณ 6,000 ล้านบาท/เดือน (ค่าใช้จ่ายสูงสุดในการประกอบการปกติ ทั้งเงินเดือนค่าโอที ทุกรายการ) ซึ่งปัจจุบันน่าจะลดลงเนื่องจากหยุดทำการบิน

สำหรับหนี้สินนั้น ได้มอบหมายให้เร่งทำรายละเอียด ได้แก่ 1. จัดทำบัญชีทรัพย์สิน บัญชีหนี้สิน แจงรายละเอียดหนี้ที่ครบคิว มีเท่าไร 2. ทำบัญชีลูกหนี้ ของการบินไทย เช่น พวกเอเย่นต์ขายตั๋วต่างๆ”

4. ด้านหน้าที่ต้องเผชิญ คือ ปัญหาสภาพคล่องที่จะนำมาใช้ในการดำเนินงานของการบินไทย ระหว่างที่ยังไม่ได้ยื่นขอฟื้นฟูกิจการต่อศาล เพราะมีทั้งรายจ่ายประจำรายจ่ายชำระหนี้ จะเอาเงินที่ไหนมาใช้จ่าย เงินที่มีอยู่นั้นเพียงพอถึงเดือนไหน จะถึงเดือน มิ.ย.เท่านั้น หรือไม่?

เชื่อว่า การบินไทยน่าจะต้องหาแหล่งเงินกู้ฉุกเฉินเพื่อต่อลมหายใจออกไปอีกระยะหนึ่งเสียก่อน

5. ด้านต่อไป หลังจากยื่นศาลเพื่อขอฟื้นฟูกิจการแล้ว ก็คือการเจรจากับเจ้าหนี้เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ จะลดหนี้ จะแปลงหนี้เป็นทุน ฯลฯ รวมถึงแผนฟื้นฟูจะออกมาอย่างไร ใครจะทำแผน-บริหารแผน จะผ่านได้หรือไม่? ขึ้นอยู่กับเจ้าหนี้ด้วย

ถ้าฟังลัทธิในประเทศ ส่วนใหญ่ คือ สหกรณ์ออมทรัพย์ทั้งหลาย ธนาคาร ฯลฯ น่าจะเจรจาพูดคุยได้ไม่ยาก เพราะผู้ถือหุ้นใหญ่ของการบินไทยในเวลานี้ คือ กระทรวงการคลัง

แต่จุดตายของการเดินตามแผนฟื้นฟู น่าจะอยู่ที่ด้านเจรจากับเจ้าหนี้ต่างประเทศ

6. ในแฟนเพจ “สื่อศาล” ได้นำเสนอข้อมูลและความรู้ในประเด็นที่น่าสนใจว่าด้วยเรื่อง “กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ของไทยและสหรัฐอเมริกา” โดย “ดร.กนก จุลมนต์”

ทำให้เข้าใจว่า เส้นทางขอฟื้นฟูกิจการในศาลสหรัฐอเมริกานั้น มิใช่เรื่องง่ายเลย

ยกตัวอย่างบางตอน เช่น

“คำถาม: ทำไมการยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัทลูกหนี้ในประเทศไทยจึงอาจไม่เพียงพอต่อการระงับการบังคับชำระหนี้จากเจ้าหนี้?

คำตอบ: เนื่องจากภายหลังจากที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งรับคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณาตามมาตรา 90/9 จะเกิดสภาวะพักการชำระหนี้หรือสภาวะหยุดนิ่ง (automatic stay หรือ moratorium) ซึ่งมีขอบเขตและรายละเอียดตามมาตรา 90/12

ซึ่งมีเนื้อหาหลักๆ คือ ห้ามเจ้าหนี้ออกฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่ง ห้ามมิให้เจ้าหนี้เสนอข้อพิพาทให้อนุญาตศาลชำระหนี้ ห้ามเจ้าหนี้ออกฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตศาลชำระหนี้ไว้ก่อนแล้ว ใ้ข้งดการพิจารณาไว้ ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมาย เป็นต้น สภาวะพักการชำระหนี้ดังกล่าว มีผลเฉพาะทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ในประเทศไทยเท่านั้น ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 177 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักดินแดน (territorialism) ดังนั้น เจ้าหนี้จะเป็นเจ้าหนี้ไทยหรือเจ้าหนี้ต่างประเทศยังสามารถดำเนินการฟ้องร้องและหรือบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของบริษัทลูกหนี้ไทยที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศได้ เพราะผลตามกฎหมายไทยไม่ได้มีผลคุ้มครองไปถึงทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

คำถาม: การยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการในประเทศสหรัฐอเมริกาสำคัญอย่างไร?

คำตอบ: การยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการในสหรัฐอเมริกาก็จะเกิดสภาวะพักการชำระหนี้แก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ในสหรัฐอเมริกาก็เป็นหลัก การที่จะก่อให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้แก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ในประเทศอื่นๆ นอกสหรัฐอเมริกา ต้องใช้กระบวนการพิจารณาในส่วนที่เรียกว่า การล้มละลายหรือการฟื้นฟูกิจการข้ามชาติ ในหมวด 15 (Chapter 15) ซึ่งกระบวนการเริ่มจากผู้จัดการทรัพย์สินหรือตัวแทนของคดีฟื้นฟูกิจการที่สหรัฐอเมริกาไปยื่นคำร้องขอให้ประเทศต่างๆ ที่บริษัทลูกหนี้มีทรัพย์สินตั้งอยู่รับรองว่ามีกระบวนการฟื้นฟูกิจการเกิดขึ้นที่สหรัฐอเมริกาแล้ว ขอให้เกิดสภาวะพักการชำระหนี้ในประเทศนั้นๆ ด้วย เหตุที่ผู้จัดการทรัพย์สินของสหรัฐอเมริกาสสามารถกระทำดังกล่าวได้เนื่องจากประเทศสหรัฐอเมริกามีการอนุวัติกฎหมายแม่แบบว่าด้วยการล้มละลายข้ามชาติของคณะกรรมการการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL)

เป็นกฎหมายภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม ศาลของประเทศผู้ร้องขอจะรับรองกระบวนการฟื้นฟูกิจการในสหรัฐอเมริกาและก่อให้เกิดสถานะพักชำระหนี้ตามที่ผู้แทนจากสหรัฐอเมริการ้องขอหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับกฎหมายล้มละลายภายในประเทศนั้น ๆ ด้วย...

คำถาม : สรุปกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามหมวด 11

แห่งกฎหมายล้มละลายของสหรัฐอเมริกา (Chapter 11 Reorganization of the US Bankruptcy Code)?

1. การเริ่มกระบวนการพิจารณา : โดยการยื่นคำร้องขอโดยลูกหนี้หรือเจ้าหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอก็ได้ คดีส่วนใหญ่ลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอ

2. หากลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอจะเป็นไปตามเงื่อนไขในมาตรา 301 ซึ่งไม่มีหลักเกณฑ์ว่าลูกหนี้ต้องมีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่ สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ขอเพียงแค่ลูกหนี้มีหนี้ และไม่มีหลักเกณฑ์เรื่องจำนวนหนี้ขึ้นค่า หมายความว่าหนี้เป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ ลูกหนี้ที่ยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการมักมีปัญหาเรื่องกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้หรือมีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน เพราะเงื่อนไขข้อหนึ่งในการที่ศาลจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่ คือ การที่ผู้ร้องขอต้องยื่นคำร้องขอโดยสุจริตตามมาตรา 1129 (a)(3)

3. คดีเริ่มต้นเมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ผลประการหนึ่งคือ จะเกิด an order for relief (ถ้าแปลตรงตัวจะแปลว่า คำสั่งที่ช่วยบรรเทาลูกหนี้จากภาระหนี้ที่มีทั้งหมด หากแปลเทียบเคียงกับกฎหมายไทยคือ คำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ) ผลอีกประการหนึ่งคือ เกิดสถานะพักชำระหนี้ตามมาตรา 362 ซึ่งมีเนื้อหาเทียบเคียงได้กับมาตรา 90/12 ตามพระราชบัญญัติล้มละลายฯ)

4. การยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอจะยื่นแผนฟื้นฟูกิจการมาพร้อมคำร้องขอก็ได้ ตามมาตรา 1121(a) ซึ่งกรณีนี้จะช่วยให้กระบวนการเร็วขึ้น หรือผู้ร้องขอจะค่อยมาจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการภายหลังคดีเริ่มต้นแล้วก็ได้ โดยกฎหมายให้อีกโอกาสลูกหนี้เป็นผู้จัดทำแผนฟื้นฟูก่อนในช่วง 120 วันแรกนับจากวันเริ่มต้นคดี ตามมาตรา 1121 (b) ภายหลังจากนั้น หากลูกหนี้ยังไม่ยื่นแผนฟื้นฟูกิจการ ผู้มีส่วนได้เสียคนอื่น ๆ โดยส่วนใหญ่คือ เจ้าหนี้ มีสิทธิที่จะยื่นแผนฟื้นฟูกิจการให้ที่ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาได้

5. หลักเกณฑ์ที่ศาลใช้พิจารณาว่าจะมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนหรือไม่ เป็นไปตามมาตรา 1129 เงื่อนไขสำคัญ ได้แก่ เจ้าหนี้แต่ละกลุ่มยอมรับแผนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา 1126 เจ้าหนี้แต่ละรายได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่าสัดส่วนที่จะได้รับชำระหนี้หากลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการล้มละลาย การยื่นคำร้องขอเป็นไปโดยสุจริต ภายหลังจากศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้วลูกหนี้มีแนวโน้มที่จะไม่ล้มละลายหรือไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการอีกเว้นแต่เป็นกรณีที่ระบุไว้ในแผน เป็นต้น

ข้อสังเกตเกี่ยวกับระยะเวลาดำเนินการตามแผนตามมาตรา 1123 คือ กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ว่าเป็นระยะเวลาเท่าใด แล้วแต่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ตกลงกัน แต่ตามกฎหมายไทยตามมาตรา 90/42 (9) กำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนไว้ไม่เกิน 5 ปี ระยะเวลาดำเนินการตามแผนขยายได้อีกไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 1 ปี ตามมาตรา 90/63 วรรคสอง อนึ่ง ระยะเวลาชำระหนี้จริงอาจยาวกว่าระยะเวลาดำเนินการตามแผนได้ ระยะเวลาดำเนินการตามแผนคือ ระยะเวลาที่บริษัทลูกหนี้ต้องบริหารกิจการภายใต้การกำกับของศาลล้มละลายกลางและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ สังกัดสำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม

6. เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนตามมาตรา 1129 ถือเป็นวันที่คดีฟื้นฟูกิจการสิ้นสุดไปจากศาลเลย เพราะลูกหนี้จะหลุดพ้นจากหนี้ทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนตามมาตรา 1141 (d)(1)(A) โดยบริษัทลูกหนี้และเจ้าหนี้ต้องผูกมัดตามแผนและลูกหนี้มีหน้าที่ต้องชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามเงื่อนไขและระยะเวลาที่ระบุไว้ในแผนนอกศาล

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 900

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: จันทร์ 25 พฤษภาคม 2563

ปีที่: 41

ฉบับที่: 14272

หน้า: 5(บน)

Col.Inch: 110.98 Ad Value: 99,882

PRValue (x3): 299,646

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: กวนน้ำให้ใส: จุดอับ... บนเส้นทางฟื้นฟูการบินไทย

ตรงนี้เป็นจุดที่เป็นประโยชน์อีกจุดหนึ่งของการยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการที่
ประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากระยะเวลาภายใต้กระบวนการฟื้นฟูกิจการจะสั้นกว่า
ของไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากตามกฎหมายไทย เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว
บริษัทถูกหนี้ยังต้องดำเนินการตามแผนภายในระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกิน
5 ปี เว้นแต่มีการขยาย ให้แล้วเสร็จหรือไม่แล้วเสร็จ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟู
กิจการตามมาตรา 90/75 จึงทำให้คดีฟื้นฟูกิจการสิ้นสุดลง”

สารลัม